

8. Управління – прописування заголовка і опису сайту, обмежень проєкту, засоби очищення пам'яті та кешу системи після активації.

Таким чином, сучасна діджиталізація, широке впровадження цифрових технологій в усі сфери суспільства, розгортання їх на основі різноманітних інформаційних системах, прискорення обміну інформацією та доступу до інформаційних джерел сприяють розвитку вебтехнології. Одним із зручних вебзастосунків для розробки вебсайтів є WordPress, котрий дозволяє легко та зручно розробити функціональні та популярні вебсайти.

Список використаних джерел

1. Карабін О. Й., Віжевський Т. В. Розробка веб-сайту «IT-Education» з використанням фреймворку BOOTSTRAP. «Modern Information Technologies and Innovative Methods of Learning: Experience, Trends, Prospects»: materials of the participating in the 4nd International Scientific and Practical Internet Conference. (Ternopil, 7.11.2019–8.11.2019). Ternopil, 2019. № 4. С. 49–51.
2. Chris Coyier, Jeff Starr Digging Into WordPress v3. Б.М.: WordPress, 2012, 442 p.

ОСНОВНІ ЧИННИКИ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ІНФОРМАТИКИ У ПРОЦЕСІ ФАХОВОЇ ПІДГОТОВКИ

Карабін Оксана Йосифівна

кандидат педагогічних наук, доцент кафедри інформатики та методики її навчання,
Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка,
karabin@tnpu.edu.ua

Гром'як Мирон Іванович

декан фізико-математичного факультету,
кандидат фізико-математичних наук, доцент кафедри математики та методики її навчання,
Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка,
ghromjak@tnpu.edu.ua

Інтенсивний розвиток вищої освіти її реформування зумовлює актуальність процесу формування професійних компетентностей у майбутніх фахівців, як вагомій складовій для їх ефективної самореалізації в сучасному суспільстві. Для майбутніх фахівців актуальним є становлення, розвиток, фахова підготовка із новим типом мислення й культури, які відповідатимуть вимогам інформаційного суспільства, усуваючи при цьому протиріччя між рівнем сучасного прогресу, економіки, освіти, цифрового середовища та якістю їх підготовки до здійснення сучасної соціокультурної комунікації; між обсягом інформації, що постійно збільшується та можливостями індивіда до її сприйняття, обробки, засвоєння, передачі й використання у професійній діяльності [3, с. 82–83].

Формування професійної компетентності майбутніх фахівців розглядається, нині, як невід'ємна складова реформування вищої педагогічної системи освіти. Одним із важливих завдань якої є підготовка компетентного, освіченого, професійного фахівця озброєного належним рівнем знань, умінь й навичок із сформованими навичками оволодіння сучасними цифровими технологіями та професійними компетенціями відповідно до вимог сучасного суспільства. Процес

формування професійної компетентності майбутніх учителів інформатики у процесі фахової підготовки є важливим і необхідним завданням із екстраполяцією на освітній процес у закладах вищої педагогічної освіти. Оскільки його особливістю є нова мета навчання, відповідно до якої мають бути адаптованими всі компоненти освітнього процесу. Тільки за умови охоплення всього освітньо-педагогічного процесу можна досягти сформованість компетентності у майбутніх фахівців як інтегрованого результату навчання. Вважаємо, що майбутні учителів інформатики мають володіти такими професійними компетентностями, як: предметна кваліфікованість (володіння предметною областю на відповідному кваліфікаційному рівні; знання та використання інноваційних методів навчання, наявність навичок дослідження та впровадження в освітній процес; вміння критично мислити, відслідковувати й впроваджувати передові методики на належному методичному рівні; наявність навичок володіння сучасними цифровими технологіями в професійній діяльності); когнітивна підготовленість (володіння та уміння удосконалювати фахові знання; вміння успішно використовувати нові педагогічні інструментарії в освітньому процесі; уміння задіювати сучасні цифрові технології вирішення освітніх завдань); комунікативна підготовленість (володіння українською та іноземними мовами; знання ділової етики професійного спілкування; наявність умінь управління учнівським колективом; уміння вести та підтримувати освітні дискусії; розуміння тенденцій і основних напрямів розвитку професійної галузі та поєднання їх із освітніми процесами тощо).

Цілеспрямованим завданням в системі освітнього процесу закладів педагогічної вищої освіти є формування професійної компетентності майбутніх учителів інформатики з удосконаленням змісту, форм й методів навчання для ефективного розвитку їх ключових компетенцій, формування професійної мобільності для реалізації власного творчого потенціалу. Відтак, майбутні учителя інформатики мають володіти предметним матеріалом на належному кваліфікаційному рівні, знати й володіти методами дослідження вміло демонструвати креативність та творчий підхід, використовувати новітні методи й технології дослідження, розвивати творче мислення й педагогічну культуру, володіти належним фаховим рівнем культури та професійності. А відтак, у процесі їх фахової підготовки важливим є набуття та володіння такими складовими, як: загально-професійна (економічна, соціальна, загальнокультурна, комунікативна, предметна); фахова (галузева, наукова, предметна, системна, інтелектуальна, рефлексивна, когнітивна); інформаційно-цифрова (цифрова, технічна, інформаційна, аналітична алгоритмічна, моделювальна); особистісна (індивідуальна, розвиваюча, особистісно-пізнавальна, організаційна); мотиваційна (вольова, спонукальна, емоційно-діяльнісна, етична); творча (евристична, креативна, конструктивна, дослідницька).

Аналіз науково-педагогічної літератури підготовки майбутніх учителів інформатики та власний досвід дозволив нам прийти до висновку, що основними чинниками формування їх професійної компетентності у процесі фахової підготовки виступають такі компоненти, як:

- цільовий (соціальне замовлення, суспільні потреби, професійні інтереси, самоактуалізація особистісного потенціалу для набуття професійних знань і вмінь);
- навчально-організаційний (формування особистісно-професійного потенціалу, творчих здібностей, наукової ерудиції, розвиток професійних знань та умінь, формування професійного досвіду, систематична професійна практика, побудова програми творчого саморозвитку);
- освітній (удосконалення освітнього середовища, удосконалення освітніх програм і навчально-методичного забезпечення, удосконалення форм і методів освітнього процесу, створення психолого-педагогічних умов формування професійної компетентності майбутніх учителів інформатики, розвиток вузькоспеціальних фахових навичок, створення умов для формування професійного конкурентоздатного фахівця із власною стратегією професійного зростання).

Таким чином, формування професійної компетентності майбутніх учителів інформатики у процесі фахової підготовки є багатокomпонентним особистісно та професійно-значущим процесом безперервного набуття, оволодіння, формування та розвитку фахових компетенцій, педагогічної майстерності, професійного особистісного зростання.

Список використаних джерел

1. Карпова Л. Г. Формування професійної компетентності вчителя загальноосвітньої школи: автореф. дис. канд. пед. наук. Харківський держ. педагогічний ун-т ім. Г.С.Сковороди. Харків, 2004. 20 с.
2. Компетентісна освіта: від теорії до практики. К. : Пляди. 2005. 120 с.
3. Яремака Н. С. Формування інформаційної компетентності майбутніх менеджерів індустрії дозвілля у процесі професійної підготовки : дис.... канд. пед. наук : 13.00.04 «Теорія і методика професійної освіти». Полтавський нац. пед. ун-т ім. В. Г. Короленка. Полтава, 2016. 289 с.

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ВИКОРИСТАННЯ МАШИННОГО НАВЧАННЯ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ІНФОРМАТИКИ

Карабін Оксана Йосифівна

кандидат педагогічних наук, доцент кафедри інформатики та методики її навчання,
Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка,
karabin@tnpu.edu.ua

Кавка Людмила Тарасівна

студентка спеціальності 014.09 Середня освіта (Інформатика),
Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка,
kavka_lt@fizmat.tnpu.edu.ua

У 20 столітті світ познайомився зі штучним інтелектом як науково-фантастичними персонажами – роботами, які могли мислити та діяти як люди. У 1950-х роках британський учений і філософ Алан Тюрінг поставив запитання: «Чи можуть машини мислити?», у своїй книзі про обчислювальну техніку та інтелект, де науковець обговорював створення машин, які можуть думати та приймати рішення так само, як і люди. Праці Алана Тюрінга, на дану тему, заклали основу для майбутніх досліджень штучного інтелекту, хоча й були в свій час висміяні